

Communiceren in de spirituele wereld

Eerste druk, augustus 2012

© 2012 Cees van Gaalen

Coverbeeld: Johan Kuijt

ISBN: 978-90-484-2567-9

NUR: 728

Uitgever: Free Musketeers, Zoetermeer

www.freemusketeers.nl



Hoewel aan de totstandkoming van deze uitgave de uiterste zorg is besteed, aanvaarden de auteur en uitgever geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten en onvolkomenheden, noch voor de directe of indirecte gevolgen hiervan.

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever worden openbaar gemaakt of verveelvoudigd, waaronder begrepen het reproduceren door middel van druk, offset, fotokopie of microfilm of in enige digitale, elektronische, optische of andere vorm of (en dit geldt zonedig in aanvulling op het auteursrecht) het reproduceren (I) ten behoeve van een onderneming, organisatie of instelling of (II) voor eigen oefening, studie of gebruik welk(e) niet strikt privé van aard is.

Cees
van Gaalen

Communiceren
in de spirituele
wereld

Inhoudsopgave

Inleiding	7
Methodes	13
Communiceren met gidsen	36
Communiceren met overleden mensen	72
Communiceren met levende mensen	93
Nawoord	103
Dankwoord	105
Noten	106
Geraadpleegde literatuur	116

Inleiding

Tijdens het schrijven van mijn vorige boek *'Mijn leven in twee werelden'* werd het idee geboren om een volgend boek te wijden aan een specifiek onderdeel. Het idee werd versterkt door mijn ervaringen die ik heb met het communiceren in de spirituele wereld⁽¹⁾. Sinds een aantal jaar heb ik een praktijk voor natuurgeneeskundige therapie. In de behandelingen die ik in die praktijk doe, mag ik gebruik maken van het fenomeen 'communiceren in de spirituele wereld'. In elke behandeling is er een communicatie tussen mij en mijn gids Lea. In het hoofdstuk 'Communiceren met gidsen' kom ik hier uitvoerig op terug. De spirituele wereld als vertrekpunt zorgde er voor dat de therapeut in mij wakker werd geschud. Me nog totaal onbewust van wat het kon betekenen en hoe het mijn leven zou beïnvloeden, ben ik een opleiding gaan doen. In die opleiding heb ik veel stoffelijke kennis opgedaan, maar ook de spirituele kant begon zich meer en meer te openen. Tijdens mijn opleiding ben ik begonnen met het behandelen van mensen. Het gemak waarmee het behandelen ging, was voor mij in die beginperiode een openbaring. Door de jaren heen werk ik met energie die steeds complexer wordt. Werkte ik in het begin nog met enkelvoudige energie, nu komen er tijdens een behandeling wel vier tot zeven verschillende energieën door. Ook de complexiteit van de klachten waarmee mensen in mijn praktijk komen, is toegenomen.

Ik vraag me weleens af waar de grens ligt. Uiteraard is mijn mentale en fysieke kant mijn grens. Waar ligt de spirituele grens? Zover ik er naar kan kijken is die grens er niet. Als mens zijn we van nature zelf prima in staat om vele verschillende energieën te gebruiken, waarmee we onze energie in balans kunnen houden. Als therapeut schakel ik juist mijn eigen stuk voor een deel uit. Het stuk wat we van nature hebben als mens, wordt tijdelijk uitgeschakeld. Toch word ik op dat moment niet een onevenwichtig mens. Mijn ervaring is juist tegenovergesteld. Een zeer sterk gevoel van zekerheid wordt vanuit de spi-

rituele wereld aangestuurd. Deze basisenergie wordt alsmat sterker en sterker. De grens wordt bepaald door die basis. Tot nu toe wordt door de spirituele wereld de basis iedere keer weer sterker gemaakt. Zo na jaren van aanpassingen in die basis ga ik me steeds meer afvragen of mijn mentale en fysieke grens nog wel van invloed zijn op mijn spirituele grens.

Nu weet ik, dat ik als klein kind ook al communiceerde met de spirituele wereld. Als klein kind was het nog iets wat voor mij gewoon was. Bij het ouder worden werd de belasting op mijn hele leven groter en groter. En nu? Nu maak ik dankbaar gebruik van deze mogelijkheid om te communiceren. Het omvormen van iets wat belastend was naar iets waar ik gebruik van mag maken, is een bijzonder ontwikkelingsproces geweest. Zoals gebruikelijk in ontwikkelingsprocessen, verliep ook dit proces bij mij niet altijd even perfect. Vele pieken en dalen waren nodig om de omdraaiing te kunnen maken in dit proces. Nu terugkijkend, ben ik blij dat ik de omdraaiing heb kunnen maken, waardoor het mogelijk is geworden om te kunnen communiceren met de spirituele wereld op de manier zoals ik nu kan doen.

Om je een idee te geven hoe een dergelijk ontwikkelingsproces gaat, beschrijf ik het proces zoals het bij mij is verlopen.

In mijn prille jeugd was die communicatie in de spirituele wereld er ook. Voor mij was het toen hetzelfde als communiceren met mensen in mijn directe omgeving. Functioneren in twee werelden was geen enkel probleem. Nu is dat voor kleine kinderen normaal gesproken geen probleem. In de meeste gevallen wordt het gezien als een kind met een rijke fantasie. Bij mij bleek het verder te gaan dan bij het gemiddelde kind. Mijn imaginaire vriendjes waren voor mij wel heel zichtbaar aanwezig. Zo sterk dat mijn omgeving zich zorgen maakte om mijn welzijn. Ik communiceerde met mijn imaginaire vriendjes er lustig op los. Voor mijn directe omgeving moet dat een wonderlijk schouwspel geweest zijn. Een kind zien praten en spelen met : ... Ja, met wat? Voor mijn omgeving was er niets te zien buiten mij en mijn speelgoed. Op de kleuterschool was het niet veel anders. Het liefst was ik buiten de klas als alle kinderen in de klas waren en in de klas als de andere kinderen buiten waren.

Het gebruik maken van imaginaire vriendjes werd met de jaren minder, zoals bij veel kinderen zo rond het achtste jaar gebeurd. Vanaf die leeftijd sluiten veel kinderen hun spirituele kant. Bij mij gebeurde er iets anders. De imaginaire vriendjes verdwenen, maar er kwam iets anders voor in de plaats. Het afsluiten van de spirituele wereld was helemaal niet aan de orde. Het tegendeel gebeurde. De spirituele wereld werd meer en meer voor mij geopend. Voorspellende dromen, dolende zielen helpen naar het licht te brengen, communiceren met overleden mensen en dieren, uittredingen en energie van anderen zien zijn voorbeelden waar ik vanaf ongeveer mijn achtste mee te maken kreeg. Vooral de voorspellende dromen en de spontane uittredingen waren een grote belasting op mijn functioneren.

Inmiddels was ik volwassen geworden, maar de ervaringen gingen maar door. Ik vond het wel genoeg en besloot dat alles wat maar spiritueel leek buiten de deur gehouden moest worden. Jarenlang is me dat heel goed gelukt, ik vond het heerlijk zonder die ervaringen te mogen leven.

Maar dan op een zeker moment gebeurden er dingen om me heen en met mijzelf en alle lijnen, draden, kanalen met de spirituele wereld kwamen weer terug. Welkom terug in de spirituele wereld. Op dat moment was er voor mij geen weg meer terug. Zonder het te kunnen verklaren was het me heel duidelijk geworden dat ik er niet meer van weg kon lopen. Nou ja, dan rest je niets anders meer dan er voor het volle honderd procent in te springen. Ook dat als uitgangspunt nemen is makkelijker gezegd dan gedaan. Het was raar de acceptatie te voelen, terwijl mijn leven zonder die spirituele ervaringen prettig was. Waarom zou ik me er voor openstellen? Het ging prima zo. De tijd had mijn idee ingehaald. Tot dat moment vond ik dat het prima ging, in werkelijkheid werd het hoog tijd dat ik de spirituele wereld weer toeliet. Al veel eerder had de spirituele wereld mij meegenomen in de ontdekkingsreis. Alleen in die tijd was ik er niet aan toe, kon er niet mee omgaan, mijn functioneren dreigde compleet de mist in te gaan. Hulp vanuit de spirituele wereld en mijn overlevingsdrang heeft mij er in die tijd voor behoed dat het helemaal fout zou lopen. Nu was het allemaal anders. Accepteren en op weg gaan in die onbekende

wereld was nu wel mogelijk geworden. Een mooi uitgangspunt. De werkelijkheid bleek toch anders. Zoals ik al eerder zei, het is makkelijker gezegd dan gedaan. Die begintijd was een vallen en opstaan. Het starten van mijn opleiding tot therapeut was letterlijk het startsein van een niet meer te stoppen ontwikkeling.

Inmiddels ouder en met meer kennis op zak maakt dat de communicatie in de spirituele wereld makkelijker en vaker plaatsvindt. Ik heb geleerd hoe ik met het contact in de spirituele wereld om moet gaan. Dit leren moet je niet interpreteren als letterlijk leren uit een boek of zoiets. Leren is vooral durven doen en ervaren. In de verschillende hoofdstukken zul je dit regelmatig tegenkomen. In een aantal situaties is dit 'durven doen' echt niet iets wat ik zomaar even heb gedaan. Angst en onzekerheid maakten dat ik het liever mijn deur voorbij zag gaan. Het niet alledaagse karakter van de vorm van deze communicatie nodigt echt niet uit om daar zomaar in te stappen.

Vertrouwen is een wonderbaarlijk woord. Verstandelijk is er een weerstand tegen vertrouwen. Eerst moet er gezegd worden dat we iemand vertrouwen. En dat is raar. Vertrouwen hoort een vanzelfsprekendheid te zijn. Vanuit ons diepste gevoel is er geen twijfel mogelijk. Kinderen zijn hier een mooi voorbeeld van. Kinderen zeggen nooit: 'Ik vertrouw je'. Zij gaan ervan uit, gebruik makend van hun zuivere vanzelfsprekendheid, dat alles en iedereen te vertrouwen is. Helaas is dit zuivere gevoel erg kwetsbaar in onze huidige maatschappij. Jammer genoeg moeten wij onze kinderen leren niet alles en iedereen blindelings te vertrouwen. Met andere woorden, in onze opvoeding is het nodig een vorm van wantrouwen aan te leren om erger te voorkomen.

Juist dit aangeleerde wantrouwen heeft er bij mij voor gezorgd dat ik niet gillend gek geworden ben van alles wat vanuit de spirituele wereld op mijn pad kwam.

Regelmatig noem ik het: blijf altijd kritisch. Deze kritische blik komt oorspronkelijk voort uit het aangeleerde wantrouwen. Bij het opgroeien kwam ik er achter dat ik kon kiezen, wel of niet toelaten; wel of niet vertrouwen. Is dit wel afkomstig uit de spirituele wereld? Wil ik hier wel mee verder? Dit telkens afvragen, afwegen en kie-

zen maakt mij bewuster van wat stoffelijk is en wat spiritueel is. Het aangeleerde wantrouwen kan nu vaker plaats maken voor het zuivere vertrouwen als het gaat om de spirituele wereld.

Hiermee komt het woord wantrouwen in een positiever daglicht te staan als dat eerst gedacht werd. Wantrouwen is in deze context meer een andere vorm van vertrouwen, dan dat je kunt spreken van het ontbreken van vertrouwen.

Ervaringen die ik eerder heb meegemaakt komen en gaan vanzelf. Iets wat bekend is vraagt niet meer om te wantrouwen. Nieuwe ervaringen bekijk ik eerst met een kritische blik. Met hulp en uitleg van mijn gids Lea heb ik inmiddels geleerd gevoelsmatig te vertrouwen (de zuivere vanzelfsprekendheid) op wat zich op die manier aandient. Toch blijven ervaringen in de spirituele wereld onbegrijpelijk voor ons verstandelijk begrip en wonderbaarlijk door de liefdevolle uitstraling van de spirituele wereld. Juist het onbegrijpelijke noodzaakt jou en mij kritisch te blijven om te voorkomen dat we verzanden in het onbegrijpelijke. Bespaar je de moeite om het onbegrijpelijke te begrijpen. Ook ik, met al mijn ervaringen in de spirituele wereld, doe geen moeite om het onbegrijpelijke te begrijpen. Het mag nonchalant klinken zoals ik het nu beschrijf, toch is dat het laatste wat ik zou willen. Met ons allen kunnen we niet veel meer dan een poging doen om het onbegrijpelijke te begrijpen. Hierover nadenkend kom ik op twee woorden: accepteren en vertrouwen.

Als je in staat bent te accepteren dat iets onbegrijpelijk is, heeft de drang om te willen begrijpen al veel minder waarde. Als je daarnaast in staat bent te vertrouwen dat het onbegrijpelijke niets kwaads in de zin heeft, dan zal de drang om te willen begrijpen welhaast verdwijnen.

Ik kan me voorstellen dat je in dit boek regelmatig onbegrijpelijke passages tegen komt, ondanks dat ik mijn uiterste best doe om mijn beschrijvingen zo leesbaar en zo begrijpelijk mogelijk weer te geven.

Nu, neem jouw kritische mening, een stukje acceptatie en wat vertrouwen mee in je rugzak en ga met mij op weg in de onbegrijpelijke wonderlijke liefdevolle spirituele wereld.

Waar ik de mannelijke persoonsvorm gebruik, wordt ook de vrouwelijke persoonsvorm bedoeld en omgekeerd.

Bij ouders wordt ook verzorgers bedoeld.

Om de leesbaarheid geen geweld aan te doen heb ik een apart hoofdstuk 'noten' opgenomen.